

عنوان مقاله:

نشانه شناختی نقوش سردرها در بافت به جامانده از تهران قدیم براساس رمزگان چندلر

محل انتشار:

اولین همایش ملی بازآفرینی شهری، ایمنی و مدیریت بحران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا میری - دانشجوی ارشد هنر، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران.

فیروزه شبیبانی رضوانی - استادیار گروه هنر، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

حفاظت و احیاء مجموعه های تاریخی شهرتهران نشان دهنده فرهنگ و هویت ملی برای نسل های امروز و فرداست. از آنجا که هیچ جامعه ای بدون آگاهی از ارزش فرهنگی و هنری بناهای خود، برای حفظ و احیاء آنها تلاشی نمی کند؛ لذا شناسایی اجزای مختلف این آثار از مهمترین ارکان برای حفاظت و مرمت است. هدف این پژوهش دستیابی و شناخت ویژگی های بصری طراحی نقوش سردرها در بافت تاریخی که به صورت انتخابی از سه بنای به جامانده از تهران قدیم که کمتر مورد توجه و اهتمام قرار گرفته است. این نقوشبا تکیه بر آرای نشانه شناختی دنیل چندلر مورد واکاوی قرار می گیرد. این پژوهش مبتنی بر داده های برآمده از اطلاعات کتابخانه ای و مشاهده نمونه های موردی به صورت کیفی به توصیف و تحلیل آثار می پردازد. با تدقیق در نقوش سردرهای مطالعه از نقطه نظر نشانه شناسی چندلر یعنی رمزگان های ادراکی، متنی، اجتماعی، واقعگرایی، تفسیری و در نهایت فرهنگ مستتر و به جا مانده در این آثار برای مخاطب معنا یافته و بر ضرورت توجه مسئولین حفاظت از میراث فرهنگی در بافت فرسوده به منظور حفظ و شناسایی این آثار برای نسل های بعد نیز تاکید می شود.

کلمات کلیدی:

نشانه شناسی، نقوش سردرها، تهران قدیم، رمزگان چندلر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1976635>

